

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber
specialis gratiae**

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XXV. Explicatio quorundam verborum.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](#)

derium, et remove a te hujus vitæ tedium. Super te manet jugiter mea fida protectio, et brachiorum meorum te amabit circumdatio. Et addidit: Veni dilecta, veni coronaberis: Imponitque capiti ejus coronam veritatis, quam nemo nisi homo suscipit spiritualis. In hoc diademate quatuor virtutum radiant insignia; ibi fulget decor sapientiae, paupertatis divitiae, desideriorum adimplatio, et præmiorum conservatio. [Deus det nobis omnibus hanc coronam. Amen.]

XXV. EXPLICATIO QUORUMDAM VERBORUM.

DI XI quodam loco libri hujus¹ quod Deitas Pater est meus naturaliter. Hoc non intelligis, et dicis omne quod Deus nobiscum operatur est gratiae non naturae; verum dicis; sed et ego non erro. Audi nunc similitudinem: quantumcumque acutum visum homo habeat ultra spatium, tamen unius milliaris non tenditur visus ejus; et quantumcumque limpidi sensus, invisibilia non capiunt, nisi per fidem et quasi palpando, siæt cæcus in tenebris. Amans Deum, et omnia quæ Deus amat, et odiens ea quæ odit, anima habet oculum a Deo illuminatum, quo videt æternam deitatem, et quomodo cooperata est sua natura in anima, imprimens ei suam imaginem; ipse eam generat in seipso, uniens se cum illa præ omni et super omnem creaturam, et conclusit eam in seipso. Ipse eam sic sua divinitate replevit quod aliud loqui nequit, quam quod in perfecta unione plus quam Pater ejus sit. Corpus dignitatem suam a Filio æterni Patris suscipit, in fraterna societate et in laborum communicatione. Jesus Christus propter necessitatem nostram opera sua perfecit in charitate, in paupertate, in pœnalitate, in labore, in contemptu usque ad mortem Crucis. Spiritus Sanctus operatus est in nobis per gratiam, ut loqueris, omnia quæ accepimus dona et bona. Hæc omnia tripartita sunt, et tamen ab uno indiviso Deo perfecta. Duo in terris fiunt virtute divina sine intermissione, purgatorio tamen digna; quorum unum tantum in cœlo, alterum vero agit in inferno: voluptas sine pœna in cœlo, pœna sine voluptate in inferno.

VI. 31.

1. In originali, I. 44. In versione latina, IV. 6. p. 551.

DE INCOGNOSCIBILITATE DEI ET DE CREATORA.

UBI erat antequam quidquam ficeret Deus noster? In seipso erat, et omnis creatura praesens et manifesta oculis ejus erat sicut hodie. Et quae erat forma et similitudo ejus? Similis erat circulo, et omnis res in eo cludebatur sine sera et ostio. Inferior pars circuli, firmitas est omnia sustentans; superior pars, altitudo omnia excellens; circulus est ambitus omnia complectens. Necdum adhuc Deus Creator dici poterat; cum vero cuncta creavit, reseratus est circulus et apertus. *Numquid ergo scissio facta est?* Non. Integer est et semper erit. Cum Deus creator dici voluit, omnis creatura in seipsa apparet. Homo videlicet ad cognoscendum, diligendum, fruendumque Deo et obediendum; volucres et animalia ad utendum sua natura; aliæ creaturæ, ut in sua essentia permaneant et subsstant. Audi nunc: omnis cognitio sine ordinato amore, quo Deum in omnibus rebus amare debemus, vana est; cuncta enim ut ametur ipse fecit, et in his amari se docuit et præcepit.

XXVI. DE SEPTEM HORIS CANONICIS QUAS INFIRMA DICEBAT.

I. 30.

MATUTINÆ. — minnem vol, ein süze wol.
 Prima. — minnem gere, ein süze swere.
 Tertia. — minnem lust, ein süze durst.
 Sexta. — minnem vülen, ein süze külen.
 Nona. — minnem tot, ein süze not.
 Vesperæ. — minnem fliessen, ein süze giessen.
 Complet. — minnem rüwen, ein süze frowen.

Septem horæ describuntur hic:

Ad Matutinas: plenitudo amoris, suavitas est dulcoris.
 Ad Primam: amoris desiderium doloris est incendium.
 Ad Tertiam: voluptas amoris est dulcis sitis.
 Ad Sextam: amoris sensus refrigerat sensus.